

Megjelen hetenkint kétszer:

CSÜTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.

Előfizetési díj: egy évre 8 frt. — fél évre 4 frt.

Felolós szerkesztő s kiadó-tulajdonos:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. sz. Rudaaház.

Hirdetések díja: 4 hasábos garmond sor 5 krajczár.

Bélyeg díj: minden beigtatás után külön 30 kr.

Nyilttér soronkint 12 kr. o. é.

Előfizetési felhívás

Lapunkra a jövő april hótól kezdve év-
nyegyed es előfizetést nyitunk, és pedig

Előfizethetni apriltól — június végeig 2 ft.

— december „ 6 „

Az előfizetési pénzeket e hó végeig kérjük
beküldetni.

A kiadó hivatal
(Kovács utca 380. sz.)

Felhívás.

Azon t. oz. urak, kik az 1864¹/₂-ik színházi
évre aláírt tőkék kamatait vagy évi ajánlatai-
kat még be nem fizették, ezeknek folyó évi
aprilhó 15-ig, az 1865¹/₂-ik színházi évre aláírt
t. cz. urak pedig az aláírt tőkétől járó ka-
matok és évi ajánlataiknak folyó évi július hó
15-ig Kassán t. Koleszár Mihály városi árva-
pénztárnok, mint színházi bizottmányi pénz-
tárnok ur kezébe leendő lefizetésére hazafui
tisztelettel felkéretnek.

Kelt Kassán 1865-ik évi martius hó 12-én
tartott színházi bizottmányi ülésből

Klestinszky László
bizottmányi tag és jegyző.

Néhány szó társadalmi viszonyainkról.

(Vége.)

Volna még egy foglalkozás, mely azonban hazánk-
ban még annyira nem nyílt meg, mint ez minden részről
kivánatos lenne, t. i. a birtokbérlet. Ezen ügy ugyhiszem
volt már több értekezések tárgya, s én ez alkalommal
nem akarom taglalni az angol farm rendszert, s csak
egyszerűen azt állítom, s jövendőlköm, miszerint a nagy
birtokosok s uradalmak, lassan lassan ha hosszabb idő
alatt is, el fognak térni a mostani kezeléstől, és álltván,
miszerint mennél nagyobb egy birtok annál kevesebbet
jüvedelmhez házi kezelés mellett, s bizos vagy elég méltá-
nyos bérletet adó nagy bérletet nem találhatván, bir-
tokaikat kisebb birtoktestekre felszítva fogják kibérelni.

Hallani már több helyeken példait annak, hogy a
községlakosok (a volt urbéreszek) a községük határában
levő majorsági birtokot haszonbérbe veszik, ez több
helyen s itt a mi vidékünkön is divatba kezd jönni. Igen
üdvös egy dolog valamint a birtokos úgy az illető bér-
lők részére, mert a bérletnek a gazdasági épületekre
szüksége nem levén, azokat a birtokos lassanként nél-
külözhetvén, egy telemes kiadással, azoknak fenntartá-
sával kevesebb teher nyomja, bérleti pedig biztosak,
mert fekvő vagyonnal bírnak. De ha ez nagyobb mérv-
ben divatba jőne, épen a középosztály elől vonná el a
konczot, mely a jövőben ennek látszik szánva lenni, mi
a nagy birtokosokra nézve is czélszerűbb lenne; mert,
ha épületeit 20—30 év alatt elpusztulni engedvén, egy-
szerre bérleti nem akarnának tovább bérelni, az épüle-
tektől megfosztott birtokot azután sem másnak kibérelnie
sem kezelés alá vennie nem lehetne, — holott ha a bir-
tokos birtokát mindenik kisebb gazdaságokra (egy-
es majorokra, sőt a majorokat is több részre) elosztván
egy-egy kisebb bérletnek kibérelné, ez által nyerne
aránylag a legmagasabb és legbiztosabb jüvedelmet.

S most még a főrendről a nagy birtokosokról, kik-
nek leginkább áll érdeklükben a kisebb bérletek rend-

szérének behozatala, kellene szólanom, felhozhatnám
azon társadalmi körjelenségeket, a melyek a palotákban
rejlének, azon szellemi elszigetelést azon éreztetését a
leereszkedésnek (melyet mi nem kívánunk, csak valódi
őszinte szívességet, vagy semmit.) azon hozzánk közép
osztálybeliekhez képest igen szűken mért irodalom és
hazai művészet pártolást, s több ilyeket, de mivel egy-
részt ezek nem egészen általánosak, másrészt na-
ponta kevesbednek, és nem a jelen, hanem inkább
szó soraikból jövő figyelmeztetésnek lehetne több
hatása, azért azon osztályról, mely minden hazai
vállalatnak élére állani kész, mely az ezelőtti
évtizedekben a nemzethez mintegy megtért, s mely
éppen a jelenleg nehéz viszonyok közt hivatva van
fenntartani, vagy éppen megmenteni legföltettebb nem-
zeti közkincsünket, nem tesztek több észrevételt, csak
valamint a nemzetnek úgy nekik magoknak is azt kívá-
nom, hogy anyagi érdekeik bölcs vezetése által annyit
haladjanak előre a reánk következő évtizedek alatt, mint
a mennyit a lefolyt egy pár évtized alatt szellemi tekin-
tetben haladtak.

Ohajtottam még szólani a társadalmi élet egyik
nevezetes kérdéséről, a hazában élő nem magyar nem-
zetiségekről, ezen ohajtásomat azonban akkor fogom
helyesebben valósíthatni, ha a sajtóviszonyok általában,
s különösen e lapok viszonyai azt megengedendik, ér-
tem azt ha e lapot, mit felettébb ohajtottam tartok, a
politikai tárgy értekezéseknek is megnyílnának.

MATOLAY VICTOR.

A selyemtenyésztésről.*)

IV.

A selyembogár gubó kitartja a legnagyobb hideget
sőt jobb is ha hideg helyen tartatik és pedig úgy, hogy
egér vagy férgék ne juthassanak hozzá. A gubó először
sárga színű vagy egy hát mulva vereses majd később
kék, mely szín azután meg is marad s ezáltal tudhatjuk
meg érettségét.

A gubót lehet vászonra vagy papirosra képződ-
tetni. Vászonra többnyire a nagy, — papirosra a kisebb
birtokos tenyésztők rakatják — mindkettőnél azonban
ajánlandó a kellő gond és szelid bánásmód, mert minél
tökéletesebb a gubó annál egészségesebb a benne rejlő
bogár. Egészsége tehát mindenestire függ a gondos ne-
veléstől, mindazonáltal azt nem tudhatjuk bizonyosan,
vajjon a bogár egészséges vagy beteg leendő-e. Olasz és
Franciaország megítélnek ugyan mindent, hogy bizonyos
eredményre juthassanak; eszmecsere keletkezett, vé-
lemények vergődtek föl, de mind hasztalan — a bogár
beteges állapotának valódi okára nem jött senki. Az
olaszok különösen nagy érdemre tőnek szert az eszme-
csereben, sőt egy nagyító üveg is találtatott föl náluk
a czélra, mely azonban nem felelt meg feladatának,
miután gyakorta vizsák eredményre adott alkalmat. Ha
általa betegséget vártak — egészség és viszont egész-
ség helyett — betegség mutatkozott. Legjobb tehát —
ismételve mondom — ha saját magunk neveljük, a czél-
szerű nevelésszabályait pedig legjobban megtanulhatnók,
ha „mustra-oskolák“ jönnének létre a külföld selyem-
tenyésztés művelő országai módára. A selyembogár ki-
kelése igen nagy felvigyázattal gyakoroltassék. Ügye-
kezni kell hogy a kikelés egyszerre történjék vagy leg-
alább hogy meg egyrésze alszik és vetkezik — addig a

* Utolsó közzelvényünkben azon helyen hol a 36 foknyi
hidegről van szó selyembogár helyett eperfa értendő.

másik rész már egyék. A működést jó tapasztalatból is
ösmernünk; látnunk kell és nem olvasás, fejlődés után
gyakorolnunk, mert oly bibát követhet el, mely egy évi
aratását csonkítja és így csak is a mustra oskolák több-
szöri látogatása ajánlandó, hisz a tenyésztés ugyis csak
mind össze 36 napig tart. A kikelés három nap alatt
történik meg; első napon kevesen, másodikán már több-
ben jönnek elő, a harmadik napon pedig mindnyájoknak
kikell jönniök — ha pedig ez némelyekkel nem történik,
ugy bátran eldobhatók mert ezek gyöngék, sokat esznek
és végtére is semmivé lesznek. A kikelés idejét meg-
tudhatja a tenyésztő akkor, hogy a gubó fejéredni kezd,
ekkor tehát mindenek előtt cledelről kell gondoskodni
mert a kibujt kis bogárka tüstént eszik és ha nem talál
eledelt — elvész. Különös az, hogy a kibujt bogár —
kijövén egy helyen marad és csak akkor keres magának
alkalmas helyet, ha a tenyésztőt megakarja jutalmazni
gubója képződésével; ekkor elővigyázattal kell lenni
hogy a bogár helyét megtudjuk, mert gyakran messze is
elmászik keresni alkamas helyet. Midőn a kikelés
megtörtént, vigyázzunk a rendes etetésre — mire ismét
legjobb ha tapasztalás tanít vagyis a rendezett oskolák
megtekintése. Mentul többször kell a bogaraknak enni
adnunk, továbbá tisztán kell tartanunk mert a tisztá-
lanság betegséget szül; legczélszerűbb a hálók haszná-
lata, mely által sebesen és könnyen megy végre a tisztá-
tás.

Sóvári SOÓS SÁNDOR.

A kassai színház s a magyar dráma- irodalom érdekében.

II.

Nem lehetünk megelégedve a játékrenddel azért
sem, mert az eredeti darabokat mellőzni látjuk; már
pedig a magyar színészetnek, mint az irodalom — de
főleg a színműirodalom testvérének, kötelessége a
nemzeti dráma fejlődését is elősegíteni; ha ezen két
testvér mostohán bánik egymással, s egyik a másikat
nem műveli, nem ápolja, egyiknek sem lehet jövője.

Nem mondjuk és nem is akarjuk, hogy fordított
darabok — kivált a francia jelesebb termékekből —
ne adassanak; de azt joggal megvárhatjuk: hogy a
játékrendben egy bizonyos — s az eredeti színműveket
némi előnyben részesítő — arány legyen meghatá-
rozva.

Azt szokták mondani, még pedig magok a színé-
szek, a magyar nyelv terjesztői, művelői
és apostolai, hogy az eredeti színműveket nem
szereti a közönség.

Csalódnak.

A közönség azt szereti ami új és jó, s ezek közül
bizonyára jobban szereti az eredetit, mint a fordítást.

Itt van például: „Montjoy“ a francia színmű-
irodalom egyik legkiválóbb új terméke, másodsor
majdnem üres ház előtt adatott. — Mig ellenben ismét-
teljenek meg egy jobb magyar darabot az ujdonságok
közül, mindenestire nagyobb közönséget fog csinálni,
mint bármely idegen fordítás.

Azt sem kell állítani, s még kevésbé elhinni, hogy
nincsenek eredeti új darabjaink, mert e sorok írója leg-
alább is 12 színművet tud előszámlálni a legújabb ter-
mékekből, melyek közül egytellen egy sem adatott a
kassai színpadon; és pedig mind olyan darabok, me-
lyek nem csak a kritikát kiállították, de a nemzeti szí-
npadon is tetszésben részesültek és többször ismétlet-
tek. A ki tamáskodik, ám fogjon szavamon.

Feltéve azonban — de meg nem engedve — hogy
némely idegen lármás, sallangos, képletes és görög-
tűzes darabok nagyobb közönséget tudnak összecsofítani

mint a szerényebb című eredetiek, még akkor sem szabad szem elől tévesztünk azt: hogy itt Kassán nem egyedül a színészet van kérdés alatt, hanem azzal egyetemben a magyar nyelv terjesztése s a közműveltség fejlődése is.

Igaz, hogy a fordított darabok is magyar nyelven adatnak elő, de kérdés, vajjon művelődik-e az által a nyelv, s a magyar drámairodalom, ha a magyar nép természetével leginkább egyező s a közművelődésre is jótékony hatással lévő jó eredeti darabok helyett, oly silány férczelményeket nyújtanak szellemi táplálékul a közönségnek, melyek míg a szemet kápráztatják, addig a lelket egészen hidegen hagyják.

Kárkoztatjuk különösen azt, hogy a vasárnapi közönségre nem fordítanak kellő figyelmet, holott éppen a vasárnapi közönség magasan ülő része az, melyet nem csak mulattatni, de oktatni is kellene a színpadról.

Nézelünk szerint vasár- és ünnepponok soha semmi szín alatt nem lenne szabad fordított darabot adni, hanem egyik vasárnap népszínművet, a másikon hősi darabot.

Mátyás király lesz, Gróf Szapári, Kinizsi, Szigetvári vértanúk, stb. mind oly darabok, melyek mind szellemileg a közönséget, úgy anyagilag a pénztárt is sokkal jobban kielégítene, mint: Az utca kapitány, Politikus csizmadia, Király leány mint koldusnő stb. s a mellett: hogy a szemnek is volna miben gyönyörködni, még a lelket is nemesíteni, s ismertetni és mulattatva tanítani a történelmet.

Sokan megunták már (legalább mondják) a frázisos hősi darabokat, azért mégis megnézik, ami különben igen természetes, mert hiszen hány embert hord a hátán ez a silány föld, a ki az életét rég megunta s még is folytonosan viselje annak terhét, jó ízűen eszik, iszik, ha van mit, és nevet, ha van min.

Egyébként azt mindenesetre szomorú jelenségnek tekintjük, hogy némely magyar ember már nem gyönyörködik saját elődeinek dicsőségén, s restelli megtapsolni a nagy emberek hősi tetteit; — pedig bizon ha a mult idők eseményeit és embereit nem tapsoljuk meg — a jelenben vajmi keveset tapsolhatunk ám.

Ujlag is azt mondjuk tehát, legyen a színház vasár- és ünnepponok azé a közönségé, a mely közönség örömmel s lelki kejjel hallgatja az ősök dicsősítését, megtapsolja a hazafias frázisokat, s megélejezi a párdacos vitézeket.

BÁNÓCZY F.

(Folytatjuk.)

A vizgyógyászat érdekében.

VII.

(Befejezés.)

A vizgyógyászat jelentőségének egyik legvilágosabb mérése a külbőr mint legterjedelmesebb és legtöbb tápanyagot emésztő műszer. Ez ugyanis mintegy nyolcz milliónyi likacsón mint megannyi kis kürtön át, folytonosan légbe eresztli, ha eresztethi a már feldolgozott tápanyagok s az elavult tipnedvek nagyrészt többnyire gáz és gőzalakban melynek megrekedése számtalan zavarokat s bajokat idézhet elő a szervezetben. Mily nagy mérvben tényezi a külbőr ezen elválasztást és légberőpítést, világos onnan hogy a bevett tápczikkek sulyszerinti nagyobb része (500-800 gramm) a testben az állati melegség (29°, 30° 2.) folytonos fentartására fordítatik; gázzá s gőzzé alakítatik és a bőrön át takarítatik ki. Es pedig egy köbhüvelyknyi folyadékából, 1700 köbhüvelyknyi gőz lesz s így a verilek finom nedvén kívül naponta 25-30 köblábnyi gőz s gáz dolgoztatik át a bőrön, a bőr likacsain, melyeknek ezen munkán kívül még egy másik igen jelentékeny feladata van t. i. a körleghől a szervezet egészének előmozdításához kellő éleny beszívása, mely beszívott mennyiség oly jelentékeny hogy a tudón át beszívott mennyiségnek több századékat teszi s így szintén több köblábnyira tehető; (Gerlach szerint nyugalomkor 1858, mozgás alkalmával pedig 3770 köbhüvelyk.)

A külbőr tehát részint mint kiürítő szerv részint mint hőmértékítő közeg az emberi szervezetben oly jelentékeny szerepet visz minövel csak a tudó dicsekedhetik melynek működésére bár a vizgyógyász oly mérvben képes hatni, mikép más senki, de közel sem úgy mint a bőrnek működésére, kivált ha a hideg víz hatása a mozgással párosítottatik.

Mily zavarok idézhetnek elő a bőr működésének korlátoztatásakor? erre nézve elég tanúságot tesznek

mindenkinek a meghűtési, áthűtési esetek, melyek néha egy rövid óra vagy óra negyed alatt oly jelentékeny bajokat idéznek elő mikép napokig kell dolgoznunk elhárításukon: megzavarják a vérforgást — feszítő fájalmakat érzünk a ki nem dolgozott gőzök, gázok s romlott nedvek miatt — és hogy ezek kidolgozásához legnagyobb segítyt nyújt a bőrdegen működését felfokozó friss víz s a kidolgozást kétszerező mozgás — az eddig mondottakból elég világos.

Általában úgy kell tekintenünk az emberi szervezetet mint egy minden pontján gyöngén égő testet, melynek minden pontjához folytonosan vezetetik az égő (elsajátítandó, hasonítandó) anyag s minden pontjától folytonosan eltávolítandó az égés (vegytani és élettani égés) eredménye. A víz, azon különféle alkalmazásoknál fogva melyekre egy vizgyógyász kezében képes, általában, vagy gyorsítja vagy mérsékli ezen égést az anyagforgalom rendes menetének helyreállítására végett. Gyorsítja vagy mérsékli: az idegzett ingerlése vagy lehangolása (folytonos melegségi elvonás által) — de egyszerűen ott hol kell szállító, feloldó közegül és ott hol kívánatik táplál, visznező részül szolgál, miszerint bátran állíthatjuk hogy a víz „materia excitans, nutriens, resorbens, tonicum, solvens, alterans, antiphlogisticum et sedans.”

Mondhatunk e több dicsőreget egy szakértő előtt eme tulajdonoknál? Van-e a nagy világon egy bármelyi gyógyszer, mely hasonló tulajdonokkal bírna? Nincs! Ezért természetes hogy a vizgyógyász kivált a kellő étrend és mozgás segítségével (mert kellő étrend által felnyíró szállíthatja alá a feldolgozandó táptömeget s a mozgás által kétszeresen gyorsíthatja az anyagcserét — kétszerezheti a kidolgozás eredményét) igen sikeresen és alaposan gyógyíthatja mind azon bajokat melyek a hiányos vagy hamis vagy túlbőr táplálkozás, vagy a mozgás hiány eredményei — és megtaníthatja betegeit az életrend azon titkainak kiismerésére, melyek az egyéni szervezet szerint különbözők s melyek kívánatnak hacsak megközelítőleg is rendszeren eleget tesznek mentlen maradunk azon száz meg száz betegség fajtól, melyek mind a hibás életrend vagyis az életrendellenesség következményei — vagy egyes balesetek eredményei.

KUBINYI LAJOS.

(Folytatása következik.)

FÁRCZA.

4691

Kérdések.

Németből szabadon.

Sovár szemem ha rád vetem
S meglátom a fényt szemedben
A szívem is feléd siet, . . .
Hát a tied?

Tekintetem ha szemedben
Sokáig elpihentetem:
Szelid öröm repes körül
S szived — örül?

S ha megfogod hideg kezem,
A vér pezseg föl keblemen,
Vérem fejem felé siet . . .
Hát a tied?

Ha messze vagy, egyetlenem,
Velem marad a szerelem,
S merenghetek arczod haván . . .
S gondolsz te rám?

S ha jó az éj, setét leszen,
Világosság van lelkemen,
Álmomban is te vagy velem . . .
S látsz te engem?

HALÁSZ DEZSŐ.

Éjféli után.

Egy kép a lengyel forradalomból, — írta
MARGITAY DEZSŐ.

I.

Két negyed volt egyre, midőn a herczegnő palotájába megérkezék; a termek ki voltak világítva s Leticia kisasszony az öltözőben várt asszonyára.

Leticia kisasszony első szobalánya volt a herczegnőnek, de hi őt hasonlatosnak tartaná azon fille de chambre-okhoz, kik nappalaikat kaczerkodásban töltik el asszonyaik látogatására jött azon urakkal, kik soha nem mulasztják el az előteremben talált csinos ki-

csinyek" ajkait megcsípkedni s fülökbe néhány édes szót suttogni; — és kik, midőn úrnők valamely estélyen — honnan rendszeren egyedül szokás hazatérni — tovább mulatnak, duzmattan és unalmas képpel várnak reájok, — azok igen csalódnának.

Ő Gascogneban született; atya szegény nemes ember volt, egyikéből azon családoknak, kik az 1791. előtti Bourbonok alatt az ujon született gyermekek számára csupán egy kardot igyekeztek szerezni, hogy midőn ezek huszadik évüket elérték, e szavakkal adhassak azt kezökbe.

Ime fogd e kardot és menj vele a királyi hadseregbe, szerezni ott pénzt, hirt, nevet, mint atyád, nagy atyád és minden elődeid tevék.

S az ifjak fölöték ősi kardjaikat e szóra és elmentek a hadsereghez, hol vagy elestek a csatamezőn, harczolva király s honért, vagy hirt és pénzt szerezve tértek vissza az elhagyott ősi tűzhelyhez.

Azonban a kardoskodás eme dicső korszaka régen elmúlt már; a gascognei nemes nem küldi katonának fiát: hisz a császár, ha arra érdemes ugys elfogja vinni őt!

Leticia atya vénebb volt, mintsem katona köteles legyen és sokkal csendesebb vérmérsékletű, mintsem önként lépjen a hadseregbe.

Anyja egy vidéki énekesnő volt, ki megunván a szini életet, a gascognei nemes által le hagyá magát öleletni a deszkákra, hol oly sok ideig várt a dicsőség babér koszorujára, melyet a halállal közönség mindvégig megtagadott tőle.

E két egyén viszonos szerelmének volt egyetlen gyümölcse Leticia; ő mindkettőnek hiányait és erényeit egyesíté magában.

Anyja által bevezetett az éneklés művészetébe, oly előhaladást tön abban, hogy már 14 éves korában bámulatra ragadá gyöngé, de hajlékony hangon zöngött énekével a ház barátait, kik — bár soha sem hallák a már jóval ezelőtt elhalt Malibránt énekelni — mégis mennyire földre állíták, hogy a kis Leticia fölül fogja mulni az elhunyt ének királynőt.

A lány pár évet várt még, aztán anyja, atya kívánatára, de leginkább saját hajlamából Párisba utazott, hogy itt a comedie lyriqueben, hova ajánlva volt, nyilvánosan fellépjen.

Néhány év mulva aztán atya, anyja gyorsan, egymásután elhaltak, nem hagyva leányukra semmi egyebet, forró szülei áldásuknál s a jöreménynél a jövőben

De a remény nem sokára elhagyá a művésznőt; ragyogó álmai elszintelenülének; át kezdé látni, hogy a dicsőség egy bolygó fény, mely futja azt, ki erővel akarja megfogni, s ha mégis kitartóan kergettetik, előbb utóbb posványba vezet.

Ez időben ösmere meg Montmorency herczegnőt, ki Párisban néhány hónapot töltött, s elhatározá magát ez úrnőt, mint első szobahölgy az orosz-lengyel tartományokba követelni.

Leticia nem volt már nagyon fiatal, de azért szémei

elégge tüzesek, arczbőre gyöngéd, magas termete pedig még mindig bírt némi bájjal; ha ehhez hozzávesszük tapintatos modorát, örökösen vidám kedélyzetét, úgy kimondhatjuk, hogy harmincz és pár évei daczára még mindig bír képességgel egy férfi szívet meghódítani.

— Szabadítson meg feszes öltönyömtől s adjon valami kényelmesebbet; — mondá a herczegnő megérkezte után, első szobahölgyéhez.

— S mialatt ez járatos kézzel teljesíté a parancsot, ujra megszólalt a herczegnő:

— Van-e valaki, ki reám várakozik?
— Igen is: van annak, kegyelmes asszonyom.
— Tehát többen?

— Két úr; egyik már régebben, a másik csak most érkezett meg, — viszonzá Leticia, mialatt úrnőjére egy granátszín bársony fölötényt segíte föl, melynek szabása a legnagyobb kényelemre volt számítva.

— Ki az első?
— Bresch úr, a kegyelmes asszony ügyésze.
— S hogy hívják a másikat?

— A másik Dorkowif úr, a nagyherczeg öfönsége biztosa, s mint mondja, ön által rendelleték ide.
— Egy terembe vezeték mindkét urat? — kérdé a herczegnő.

— Nem. Bresch ur azt mondá, hogy nem akar Dorkowiffal találkozni s a könyvtár melletti kis terembe vonult vissza. meg Dorkowiff a váróteremben áll.

— Hejyesen! — mondá a herczegnő, egy tekintetet vetve magas álló tükrébe, melyet miután át öltözöködése be volt fejezve, azonnal elhagyott.

— Először is Bresch urral akarok szólni.
— Hova vezessem őt?
— Az olvasóteremben fogok reá várakozni.

Leticia meghajtá s távozott; a herczegnő magát pedig egy mellékkajtón át olvasó termébe sietett.

Néhány másodpercz mulva föltáruít a terem ajtaja s rajta egy magas, jól formált termető férfi lépett be.

Tagjait egyszerű és tiszta fekete, angol divatú öltöny födé; kezcin fehér kesztyűket viselt; sötét szőke fürtjei gondosan voltak fösülve s fodrozva.

Midőn belépett, kétszer vagy háromszor igen ügyesen hajta meg magát a herczegnő előtt, melyet ez egy könnyű főhajással viszonzta.

— Minő hirei vannak számomra: jók, vagy rosszszak inkább? — kérdé az úrnő.
— Sem az, sem ez kegyelmes asszonyom.

— Tehát közönyös?
— Kegyes engedelmevel azt gondolom: nem lesznek azok érdektelenek a herczegnő előtt.

— Beszéljen; én hallgatom.
— Először is Dorkowiff úrról, a nagy herczeg biztosságól fogok szólni. — Kezdé Bresch egy tekintettel, melylyel a herczegnő beegyezését látszék kikérni.

Ez intett, hogy beszéljen.
— Tegnap reggel arról értesitették a nagy herczeg öfönségét, hogy Pusztowojoff kisasszony Varsóban van.

Ujdonságok.

* A Kassai jogász-segélyző-egylet által e hónapra tervezett műkedvelői előadás — közbejött hátráltató körülmények miatt — a jövő hó elejére halasztott.

* Fűrey Mihály ma (csütörtök), fogja tartani bucsú előadását a Kassai színpadon, mely előadás egyszerűsége jutalomjátéka leendő. A t. művész eddigelé négyyszer lépett fel, háromszor teli ház s egyszer közép-szánu közönség előtt. Reméljük, sőt bizonyosan hiszünk: hogy a színház ma is zsúfolva leendő.

* A Kassai-oderbergi vasút költségvetését a miniszteri tanács a költségek csökkentése végett a kereskedelmi ministeriumhoz visszabocsátotta, egyáltalán pedig ideiglenes építkezésekre vonatkozó néhány pontot megállapított.

* Eperjesről írja r. levelezőnk. „Az eperjesi joghallgató ifjúság egy jogász-segélyző-egylet felállításán buzgólkodik; s minthogy az alapszabályokat már dolgozzák — a folyomódás megerősítésé végett még a napokban felterjesztetik a Helytartótanácsnak. Az egyet tökélyre nagyobbitására aláírási ívek küldetnek szét egész Felső-Magyarországon s e lap útján is fog történni felhívás; kívánatos volna, hogy ezen jóczélú egyület minél többen pártfogolják és gyakorolják. — A cs. kir. Fedezési mén-lovak már megérkeztek Eperjesre. Fedezési díj 8, 3 és 2 ft.

— A vadászati tilalom tárgyában a nm. Helytartótanács f. h. 2 ikről egy szigorú körrendeletet adott ki. A vadászati tilos időszakok következők: Termesztiményekre nézve vetéseken aratás végéig. Kaszálókön april 24-től sarjutakarítás végéig. Szőlőkön februar 1-től szüret végéig. — Vadtenyésztés tekintetében: Nyulvadászat tilos febr. 1-től szeptemberig. Szarvasvadászat jan. 1-től szeptemberig. Özvadászat februar 1-től szeptemberig. Foglyokra febr. 1-től augusztusig. Fácányokra március 1-től szeptemberig.

* A pálosok visszahelyezéséről I. T. által forgalomba tett hírt az esztergomi érseki hivatal — mint a Debatte írja — meghazudtolja.

* Bakonyi István magyar daltársulata Pestről a vidékre indult, s jelenleg Debreczenben rendez dal- és szavalati előadásokat. Az ily daltársulatokkal több érdemet szereznek a magyar nyelv terjesztése körül, mint az Ördög pilulás színészigazgatók. A társulat következő személyzetből áll: Szővényiné Julia asszony, Erdélyi Janka, Keleti Hermin, Sebánovics Ágnes kisasszonyok; továbbá Bakonyi István, Horváth György, V. Kovács József, Págyi Ferencz, Szűcs Lajos, Virágh Gyula, Vincze János, Herdi Ferencz.

* Szabadkán Sipos Károly színtársulata működik; mint jó népszínmű énekesnőt dicsérik ezen társulatnál Kölesi Luizát.

— A nemzeti színház jelen évi zárszámadásából kitűnik, hogy a mintegy 7000 ft deficit törlesztve van és ezen kívül még 2 ezer és néhány forint plusz marad.

— Temesvárnál a Béga aggasztólag árad.

* Szathmáron Shakspeare „Téli regéjét” adták a napokban.

* A pest-budai zenedének május hóra tervezett országos ünnepélye alkalmasint csak augusztus 20-án fog megtartani.

* Kolozsvárott Szerdahelyi Kálmán vendégszerepel.

* Bécsben már ibolya-csokrokot árulnak. — Eszerint ott is előbb tavaszodik, mint nálunk.

* Vigyázatlan vétel. Néhány nap előtt, írja a „P. L.” — egy szerb jött egyik jönevű pesti pénz-váltóhoz és 5000 darab ezüst rubelt kínált eladásra. A czégre elegendő pénzzel rendelkezvén, a szerb csakhamar 8000 ftot kapott a rubelkéért. Későbbi vizsgálat alkalmával azonban azon kellemlen meggyőződésre jutott a vevő, hogy mind az 5000 1860-iki évszámmal van ellátva, mely évben az orosz pénzvervényben számtalan csalás fordult elő s különösen az ezüst rubelket oly rossz ezüstből verték, hogy az orosz kormány kénytelen volt ezeket forgalmon kívül helyezni és beolvasztásukat elrendelni. Az említett 5000 db. ezüst rubel vevője, a beolvasztás költségein kívül, többet vesz 900 forintnál.

Hallomás szerint még valaki szintén vett 15,000 db. ilyen ezüst-rubelt s 3000 frtot veszett.

* Időjele. Egy prágai kereskedő, még a régi világból, mint a „Bohemia” beszéli, ezt írta egy vidéki kereskedő társának. Mai nap már csak egy üzlet fizeti ki magát: az hogy az ember megszűnteti fizetését. Ha tíz évvel fiatalabb volnék, én is ehhez az üzlethez látnék. De mivel már vén vagyok hozzá, ime mellékelve küldöm önnek tartozásomat, amiért adjon bálát az istennek.

Színház.

— X. Szombaton, március 18-án adatott: „Szigetvári vértanúk” Jókai Mór gyönyörű nyelven írt szomorújátéka 4 felvonásban. Erdélyi (Zrinyi) annyi sok szép tárlajdonnal van megáldva a természettől, hogy már megjelenésével is hatásra számíthat. Deli termete, szabályos arca s főleg gyönyörű organuma mind oly kellekek, melyek fényes jövőt biztosítanak számára ha t. i. kellő szorgalommal és tanulmányozással fog haladni pályáján. Mai szerepében nem felelt meg a várakozásnak; voltak ugyan sikerült jelenetei, de meglátszott rajta a készületlenség, ami megbocsáthatatlan hiba olyan tehetséges színésznél mint Erdélyi. — Rónai (Juránics) szinte nem felelt meg szerepének, igen szórakozott volt. Rónainé (Mária) mindig helyén van, ha mások készületlensége nem zavarja. Gesztési Etelka (Anna) játéka meglepő volt, s főleg az első felvonásban biztos jelét adta hivatásának a hősnői szerepekre — s tekintetbe véve tiszta csengő hangját, szabályszerű szavaltatát s helyes plasztikáját — semmi kétségünk nincs a fölött, hogy akarattal — a mi a t. kisasszonynál nem hiányzik — művésznővé képezheti magát. Csupán arra figyelmeztetjük, hogy szavaltatában tartsa meg a kellő mértéket, s a kiválóbb helyeken szavainak több nyomatókat, játékának pedig több biztosságot és nyugalmat igyekezzék kölcsönözni. Vincze (Csáky Bertalan) helyesen játszott, szépen beszélt.

— Ki levé azt? — kérdé a hercegnő szemőldet kissé összevonva.

— Arról nincs tudomásom; hihetőleg egyike a titkos rendőröknek, kik alattomosan csuszának be a zárt ajtó mögé, hogy valamit elleshessenek. Elég az hozzá, hogy ő fősége azonnal magához rendelé biztosságát, kiből különös bizalma van, s Trepow urat, a csendőrök főnökét.

— Mi végre?
— Hogy megbizza őket Pusztowojtoff kisasszony minden ároni fölföldözése s elfogatására.

A hercegnő mosolygott.

— A két úr elsieltet — folytató Bresch — hogy a megbizásnak eleget tegyen. Trepow a bel, Dorkowiff pedig a külvárosokat szállák meg. Pusztowojtoff kisasszony természetesen egyik sem földözé föl; de Dorkowiff a helyeit egy oly fogást tön, mely fölér Pusztowojtoff kisasszony kézrekerítésével.

— Elfogott valakit?

— Még nem, de kémekek fogatá körül, kik minden léptére ügyelnek s azonnal elfogják őt, mihelyest egy mozdulatot tesz a menekülésre.

— És ki ezen valaki?

— Egyike a legjelesb fölkelő vezéreknél: Czarkowszky.

— De mit keres ő Varsóban?

— Azt hiszem: a nemzeti kormány különös rendelkezésére jelent meg.

— Most pedig Dorkowiff kémeitől van körül véve?

— Oly erősen, mint csak lehet.

— Nincs kilátás megmentésére?

— Erre gondolni sem lehet; Dorkowiff urnak ezer szeme van.

— Mily korban van-e fölkelő vezér?

— Fiatal: huszonhat év körül.

— Szőke?

— Világos gesztenye haja s kék szemei vannak.

Dorkowiff tehát fölföldözte s hihetőleg tudja is, hogy foglya fontos személy?

— Valószínűleg csak sejt, mert kémekek vevé körül, de el nem fogatá.

A hercegnő gondolkozott pár pillanatig, aztán ismét meg szólamlott.

— Van-e még más közleni valója?

— Igen is kegyelmes asszonyom!

— Ugy beszéljen.

— Holnap este két külön természetű összejövetel van tervezetben.

— Mind kettő politikai irányú?

— Csak az egyik.

— S a másik?

— A másik a kalandorok gyűlése, kik holnap este elnök választásra gyűlnek össze. Gyűlésök a Hétválasztó utca 17. szám alatt fog tartatni.

— A nyomorultak! — sultogá Lujzinka maga elé a legmélyebb megvetéssel.

Aztán hangosan levé utána:

— Elég! nem akarok rólok többet hallani.

Bresch meghajtá magát.

— Szóljon a politikai összejövetelről.

— Az a Zamoiszky palotában fog megtartatni.

— Kik lesznek fejei e gyűlekezetenek?

— Először is Pusztowojtoff kisasszony s aztán Sienawszky Amadé gróf.

— Mindég és mindenütt Sienawszky? — kérdé a hercegnő némi megrendüléssel.

— Igen is; a lelkes gróf minden politikai összejövetelben jelen szokott lenni.

— Lelkesedése nem egyszer sodorta már nagy veszélybe.

— A gróf nem gondol e veszélylyel. — Viszonzá Bresch a hercegnő gondolkozó arcát szemlélve.

— Megmondhatja ez összejövetel célját? kérdé ez utóbbi.

— Mint minden összejövetel célja: az ifjúság lelkesítése; a hadsereghez ujonczok, és gyilkoló gendarmeok toborzása.

Csőnd állott be, melyet a hercegnő tört meg.

— Vonuljon vissza; még egy elfogadást kell tennem, később ismét kéretni fogom.

Bresch tiszteletteljesen hajta meg magát s távozott. Montmorency Louise csöngött.

— Vezesse hozzám Dorkowiff urat, — szólt aztán a belépő Leticiahoz.

Néhány percz mulva ismét fölnyitá a terem ajtaja s rajta Dorkowiff, a nagy herceg biztosa lépett be.

Alacsony termetű, kővérke ember volt ő, mosolygó sima arccsal; nagy, sárga szemei nem mindennapi értelmiségéről tanúskodának, s nyugodt tekintete szilárd jellemet jelze benne.

Testének felső részét kék bársonnyal szegélyezett szürke kabát földé, melyet elől nagy, lapos szarú gombok tartának össze.

Belépte után mély fölhajtással üdvözlé a hercegnőt s ennek intésére helyet foglalt a hozzá legközelebb eső támlányban.

— Dorkowiff ur! — kezdé a hercegnő — kéretém önt, hogy bizonyos fontos ügyemben segélyét kérem.

— Parancsoljon hercegnő; szerencsémnek tartandom bármiben is szolgálatára lehetni.

— Ön igen udvarias, erről már régebben megvalék győződve; de ügyem már szorencsésen véget ért.

— Ugy sajnálom, hogy nem tehetek érte semmit, kegyelmes asszonyom!

— Pedig szívesen tenne értem valamit?

— Erre nézve már volt szerencsém nyilatkozni.

— Szavait úgy tekintem, mint melyeket az udvariasság adott ajkára.

— Rendelkezék velem, hogy tetteleg bebizonyítsam készségemet.

— Azonnal meglátom: úgy gondolkozik-e, mint beszél?

Dorkowiff meghajtá magát.

— Hajlandó volna-e velem közleni: minő megbizással tisztel meg önt s Trepow urat a nagy herceg ő fősége?

— Ma, vagy tegnap?

— Tegnap, a reggeli órákban.

— Dorkowiff zavartan süté le tekintetét.

— Bocsánat hercegnő, — szólt aztán — Arról nem értesithetem.

— Nem? És miért nem?

— Mert az hivatalos titkom.

— Nos, tehát majd én fogom azt önnek elmondani.

— Hogyan? — kérdé Dorkowiff csodálkozva.

— Ő fősége azt hiszi, hogy Pusztowojtoff kisasszony Varsóban van, s önökét fölföldözésére s elfogatására küldé ki. — Nos, helyes tudomásom van-e a dolgról?

— Dorkowiff ámulatában nem birt szóhoz jöni.

— Ön nem szól, s így én kénytelen vagyok magamnak szavazni, hogy ön és Trepow megosztotván, Trepow a bel, ön pedig a külvárosok kifürkészését vállalák magukra.

— Csodálkozásom végnélküli!

— Fölföldözte-e Pusztowojtoff kisasszonyt?

— Ügytelenségemen akar mulatni, hercegnő?

Azt teheti, de ne feledje, hogy nem egyedül én vagyok a magas kormány szolgálatában, ki Pusztowojtoff kisasszonyt föl nem földözheti.

— Nem tudom: mit mondanának e bókhoz Trepow, — sőt atyám, a tábornok és Zernilow gróf? Hanem azt mégis reménylem: nem járta be hasztalan a külvárosokat?

— Ugy látszik, a hercegnő mindenről pontosan értesülve van; tehát kimondom, hogy: — nem.

— Egy őszinte szó! kísértse meg: tudna-e még egy másodikat is mondani?

Dorkowiff egy kérdő tekintetet vetett a hercegnőre.

— Mi haszna volt tegnap reggeli kutatásának? — Fölföldöztem, hogy holnap este egy összejövetelt fog Pusztowojtoff kisasszony barátival tartani.

A hercegnő kissé meg volt lepette e falelet által, de hogy azt elrejttesse a biztos tekintete elől, gyorsan kérdezé:

— Ösmeri az összejövetel helyét?

— Még nem, de utána járandok s holnap estvéig ösmerni fogom azt.

— Sok szorencsét hozzá! szólt Lujzinka mosolygva. — Azonban én előbb nem e fölül kérdés-ködém.

(Folyt. követhetik).

Berzsenyi (Szelejmon) igen mérsékelt magát, s a sügöt teljes figyelemmel kísérte. Legtöbb készültséget Krasznai (Szelim) játékában láttunk, ki mai szerepét hibátlanul, jó felfogással, s egészen sikerülten adta. A kiállítás nem kielégítő, s az előadás gyenge volt. Kis közönség.

— X. — Vasárnap, márczius 19. Fűredy Mihály harmadik vendégjátékául „Szökött katoná” népszimnű Szigligetiől. Gergely Fűredy énekelt oly sikerrel a mindt töle méltán várhattunk. Balázi Ilkát népszimnűénekésnév oktrojálták, nagy baj, de utoljára sem játszhatta más Julcsát, mint a t. kisasszony, a kinek játéka ellen semmi kifogásunk sem lehet, de énekelni csak úgy énekelt, a mint tudott. Krasznai (Lajos) roz volt, komédiázott, s annyiszor elmondta azt a z a t r a c e n i szót, ami ha emlékeztünk nem csal nincs is a szerepen, hogy a Szekrény rejtelmében szereplőt házmester szájából és unalmas lett volna. — Philippovichné (Camilla) igen szépen játszott, az állarczos bál utáni jelenetét férjével — művészileg adta. Rónay, Erdélyi, Bettenfalvi jól játszott s a mellék szerepek is elég jó kezekben voltak. Az előadás sikerült, s a színház egészen megtelt.

— Hétfőn, márczius 20-án Montjoy második. Ezen jeles darabról helyszűke miatt most sem ferálhatunk körülményesen. Az előadás most is sikerült habár egyes tagok nem játszottak oly kedvvel, mint első alkalommal. Kis közönség.

— Kedden, Fűredy Mihály utolsó előtti vendégjátékául „Nabucodonozor” opera. A vendég művész nagy tetszésben részegült. Az előadás jól ment. Nagy közönség.

— Csütörtökön Fűredy Mihály utolsó vendégjátékául adatik: Nagy operai egyveleg.

A magyar papírok árkelete.

(Márczius 16-káról.)

A jelen hónap lefolyt felében az üzlet teljesen pangott s a pest-losonci vasutársaságok kivételével melyek a bécsi tőzsdén nyírt magas árkelet következtében itt is az utóbbi napokban más vidéki számadásra nagyobb mennyiségben vásároltattak, egyéb értékpapírra nézve csak kevés forgalom jelezhető. Vajjon az eredeti részvények kiszolgáltatása, illetőleg az eddig még forgalomban levő ideiglenes jegyeknek és a sz. István-köszénbánya részvényeknek átíratása, mely már f. évi febr. 10-kére volt kitűzve, mindeddig még meg nem történt, annak oka ismeretlen. Az ezen értékpapírokali forgalom e körülménynél fogva igen korlátozott s nagyon kívánatos volna, miszerint az eredeti részvények kiadása minél előbb történjék.

A pesti kereskedelmi-bank részvényei megtartották eddigi árkeletüket, a pesti takarékpénztárai pedig magas árkelettel kerestettek, minthogy az osztlék (miként az utolsó tudósításban említettük) egész bizonyossággal részvényenkint 100 ftal állapított meg. Ez intézet rendes közgyűlése f. hó 29-én fog tartatni.

Az első általános biztosító-társaság részvényei árkeletöknek majdnem előbbi magasságig emelkedtek: míg a „Pannónia” viszontbiztosító-társaság részvényei árkeletökét szilárdan megtartják.

Az ó-budai takarékpénztárnak f. hó 4-én tartott közgyűlésében részvényenkint 3 ft 50 kr. osztlék kifizetése határozott. Ez osztlék kifizetése mátl kezdve történik Ó-Budán az egylet pénztára által és ugyanakkor a részvényeknek fölvételére mellett a kamatszervény-ívek kézhöz adának.

Helybeli értékpapírjainak jó irányától kivétel képeznek épen ezen évben, még pedig annál inkább, minél jobban közelednek az illető üzletek zárszámadásai, a malom-vállalatok részvényei, mely okon mind a Pannónia-, mind a hengeralmi részvények szívesen árultatnak. E vállalatokra nézve a márczius végén bezárandó üzletév nem vala oly kedvező, mint az előbbi évék, mindazáltal az osztlék valószínűleg mégis kielégítő lesz.

A magyar földhitelintézet zálogleveleinek alacsony árkelete méltán magára vonja a tőkebirtokosok figyelmét, és a tőkék befektetésére jelenleg a legolcsóbb, s egyszerűs mind legbiztosabb értékpapírok.

Az általános pénzpiacot inkább a váltóértékek (külföldi váltók) hanyatlásában, semmint az értékpapírok figyelemre méltó emelkedésében tapasztalható kedvező irány jellegezi, mely irány valószínűleg mindinkább fejlődni fog.

ADLER L. üzlettudósítása.

Közlekedési tudósítás.

Alólirotnak van szerencsége a T. Cz. Közönség tudomására juttatni, miszerint folyó évi Mártius 14-ikétől kezdve Munkács és Bergszász közt egy magán-kocsi által közlekedés nyitattott, melyen a személy és pogyász szállítás határozott áron eszközölhető.

Menet-Rend:

Munkácsról — Beregszászba

Kedden	}	reggeli 6 óraker
Szerdán		
Pénteken		
Szombaton	}	délután 5 óraker
Vasárnap		

Beregszászból — Munkácsra

Kedden	}	délutáni 5 óraker
Szerdán		
Pénteken		
Szombaton	}	reggeli 6 óraker
Hétfőn		

Menet-Jegyzéke

Munkácsról Beregszászig vagy vissza . . . 1 ft.

Felvételi ügynökség

Munkácson	Tóth Károly.
Beregszászban	Ifj. Jandrisits Antal.
Vörös korcsmában	Guth József.

Tóth Károly.

szállító.

Hivatalos értesítő.

Árverési hirdetés.

Sz. kir. Kassa város tszvéke mint telek-könyvi hatóság által ezennel közhírré tétetik, hogy Szentlélek Gyulának, mint a Grubiczy féle kiskoru árvák gondnokának Szabó János és neje Czito Anna kassai lakosok elleni o. é. 524 ft 26 kr. végrehajtási ügyében a Kassai 816-ik sz. telekjegyző könyvben 63 ö. i. és 931 h. r. számú felkúlvárosi a kukorica utczában fekvő szilárd anyagból épült ház és telek mely o. é. 1578 ft 60 krra van becsúlve, 865. évi april 3-ik és május 3-ik napjain mindenkor d. e. 10 óraker a kassai tkönyvi hivatalban hol az árverési feltételek bármikor megtekinthetők, oly módon fog nyilvános árverés utján eladatni, hogy az első árveréskor a becsértéken alól az eladás meg nem történhetik, hanem a ház és telek csak a második árverés alkalmával, a becsértéken alól is z legtöbbet ígérőnek eladandó leend, mely árverésre a venni szándékozók 10% bánatpénzzel ellátva ezennel felhivatnak. Kelt Kassán 1865 évi január hó 31-én tartott város tszvéki mint tkönyvi hatósági ülésből.

Magán hirdetések.

Ház eladás Eperjesen.

A gróf Szirmay Vincez 127 sz. alatti nagy utcán levő háza szabad kézből a legkedvezőbb feltételek alatt eladó; bővebb tudósítás kapható a tulajdonosnál Vörösalmán u. p. K.-Szeben.

Végképeni eladás!!!

Fekete selyem szövetek, tavaszi és nyári kendők mindenféle ruha kelmék szines kártonok, szalagok csipkék s más használható apróságok igen olcsó áron kaphatók

Zemányi Rezsónél,

a színházzal szemközt.

Végképeni eladás.

Kassán az Apollóhoz címzett

óra-üzlet

megszűnven, alólirott tulajdonosa végképeni eladást rendez. Lakásán malom utoza 56-ik sz. alatt ugyanis 56 darab arany és ezüst zseb-óra és 30 darab fali óra készpénz vagy biztos helyekre részletenkint lefizetésekre is eladandó — Ezuttal azon t. cz. idegeneket kiknek óráik javítás alatt vannak tisztelettel felhívom — hogy azokat mielőbb elvitetni sziveskedjenek.

Mihályi István.

Meghívás!

Melynél fogva a t. cz. lövősz-egetletitagok, az e folyó hó 26-án a város udvarház teremében délelőtti 10 óraker tartandó évi közgyűlésre tisztelettel meghivatnak.

Kassán 1865-ik évi márczius hó 20-án

Gróf Csáky Rudolph,
főlövész-mester.

A Pólyi és Lörinczkei

törvényes tilalom és zár alatti mintegy 800 holdnyi erdőségben gyakorolható vadászati jog e folyó hó 26-án d. u. 2 óraker az alólirotnak lakásán árverés utján 6 egymás utáni évekre haszonbérbe adatni fog.

A haszonbérbe venni szándékozók ehez illő tisztelettel meghivatnak.

Kassán 1865. évi márczius hó 20-án.

Fedák Ignác
h. ügyvéd.

EGRI VERES BOR

első kézből 300 akó, és pedig 1862-ki és 1863-ki termés, Egernek a legjobb bortermő sík-hegy és Eged szőlőhegyeiről

1862-ki 200 akó, akója 12 forint
1863-ki 100 „ „ 9 frt, 40 kr.

Az összes mennyiség egyszerrei megvételénél, akója 10 forintért megkapható. Mustra-bor a Felvidék szerkesztési irodájában van letéve.

Bérmentes levelek Egerbe küldendők a káptalan udvarba.

Sperling Ferencz.

Magyar házi nőknek.

Épen most jelent meg

WERFER KÁROLY,

könyv-, mű- és hangjegyekereskedésében Kassán főutca 342. szám alatt a ferencsek egyháza mellett kapható:

A valódi szakácsság,

vagy: legújabb alapos és teljes

PESTI SZAKÁCSKÖNYV.

Hatodik bővített és javított kiadás 8. réf, 391. lap.
Izletesen bekötve ékes borítékban. Ára 1 ft. 70 kr.

Ugyszinte a fent nevezett könyvkereskedésében kapható:

„Nincs többé köszvény!”

Utbaigazítás a köszvény- és csúz előállításánál, valamint azoknak gyógyításánál általában. Dr. Dietrich V.-tól. Tizenegyedik kiadás. Füzve 1865. ára 48 o. é. kr.

Dr. Dietrich csúz- és köszvénytapasz segít mindenkor, akár elavult a baj akár nem. — Ezen kiváltképen jeles tapasztalás Felsőmagyarországon egyedüli lerakata Werfer Károly könyv-, mű- és hangjegyekereskedésében, főutca 342. sz. a. a ferencsek egyháza mellett, hol is beküldés mellett vagy posta után vétellel 2 o. é. frtért kapható.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.